

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3C/113/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612205678
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3612205678.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. IČO: 35 807 598 so sídlom Pribinova ul. Č.25, 811 09 Bratislava, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o. IČO: 36 864 421 so sídlom Grosslingova 4, 811 09 Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske, pod č.k. 3C/113/2012 z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske, pod č.k. 3C/116/2012 z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske, pod č.k. 4C/77/2012 z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske, pod č.k. 5C/106/2012 z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske, pod č.k. 5C/108/2012 z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske, pod č.k. 5C/113/2012 z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske, pod č.k. 5C/121/2012 z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske, pod č.k. 6C/107/2012 z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske, pod č.k. 6C/111/2012 z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske, pod č.k. 6C/114/2012 z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske, pod č.k. 6C/116/2012 z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske, pod č.k. 6C/119/2012 z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske, pod č.k. 6C/122/2012 z a m i e t a.

Súd odporcovi náhradu trov konania vo veciach pôvodne vedených na Okresnom súde Partizánske pod č.k. 3C/113/2012, 3C/116/2012, 4C/77/2012, 5C/106/2012, 5C/108/2012, 5C/113/2012, 5C/121/2012, 6C/107/2012, 6C/111/2012, 6C/114/2012, 6C/116/2012, 6C/119/2012 a 6C/122/2012 spojených pod č.k. 3C/113/2012 n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa písomne podaným návrhom doručeným dňa 27.09.2012 domáhal od odporcu zaplataenia sumy 125eur eura z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 385 eur pod sp. zn. 3C/113/2012, návrhom doručeným dňa 27.9.2012 v konaní sp. zn. 3C/116/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 330 eur, návrhom zo dňa 27.9.2012v konaní 4C/77/2012 majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy 275 eur , návrhom podaným dňa 27.9.2012 v konaní 5C/106/2012 sa domáhal majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 275 eur, návrhom podaným dňa 27.9.2012 v konaní 5C/108/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy 275 eur, návrhom zo dňa 27.9.2012 v konaní 5C/113/2012 sa domáhal majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 275 eur, návrhom zo dňa 27.9.2012 v konaní sp. zn. 5C/121/2012 sa domáhal náhrady škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 321eur, návrhom zo dňa 27.9.2012 v konaní 6C/107/2012 sa domáhal majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy 330 eur, návrhom zo dňa 27.9.2012v konaní sp. zn. 6C/111/2012 sa domáhal náhrady škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy 330 eur, návrhom zo dňa 27.9.2012 v konaní sp. zn.6C/114/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 275 eur, návrhom zo dňa 27.9.2012 v konaní 6C/116/2012sa domáhal náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 385 eur , návrhom zo dňa 27.9.2012 v konaní sp. zn. 6C/119/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 275 eur , návrhom zo dňa 27.9.2012 v konaní 6C/122/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 321 eur. Súd spojil na spoločné konanie podľa §112 ods.2 OSP právne veci tunajšieho súdu vedené pod sp. zn. 3C/113/2012, 3C/116/2012, 4C/77/2012, 5C/106/2012, 5C/108/2012, 5C/113/2012, 5C/121/2012, 6C/107/2012, 6C/111/2012, 6C/114/2012, 6C/116/2012, 6C/119/2012, 6C/122/2012 pod spisovou značkou 3C/113/2012.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že exekučný súd zapríčinil svojim nelegálnym konaním /nesprávnym úradným postupom/ vznik škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere . Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom exekučnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorý by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu na rozhodnutie, v konaní sp. zn. 3C/113/2012 súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10.9.2010 s omeškaním viac ako 7 mesiacov, v konaní pod sp. 6C/122/2012súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až dňa 4.12.2008 s omeškaním viac ako 6 mesiacov, v konaní sp. zn. 3C/116/2012rozhodol súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 21.12.2009 s omeškaním viac ako 6 mesiacov, v konaní sp. zn. 4C/77/ 2012 rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 4.1.2010 a to rozhodnutím o poverení s omeškaním viac ako 5 mesiacov, v konaní pod sp. zn. 5C/106/2012 súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 24.11.2009 a to rozhodnutím o poverení s omeškaním viac ako 5 mesiacov, v konaní pod sp. zn. 5C/108/2012 navrhovateľ namietal, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 24.11.2009 rozhodnutím o poverení s omeškaním viac ako 5 mesiacov, v konaní pod sp. zn. 5C/113/2012namietal, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 21.12.2009 s omeškaním viac ako 5 mesiacov, v konaní

pod sp. zn. 5C/121/2012 súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 5.12.2008 poverením s omeškaním viac ako 6 mesiacov, v konaní pod sp. zn. 6C/107/2012 rozhodol súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 12.1.2009 poverením s omeškaním viac ako 6 mesiacov, v konaní pod sp. zn. 6C/111/2012 namietal, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 12.1.2009 poverením s omeškaním viac ako 6 mesiacov, v konaní sp. zn. 6C/114/2012 rozhodol súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie poverením až dňa 21.12.2009 s omeškaním viac ako 5 mesiacov, v konaní sp. zn. 6C/116/2012 namietal, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až dňa 10.9.2010 poverením s omeškaním viac ako 7 mesiacov a napokon v konaní pod sp. zn. 6C/119/2012 namietal, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 21.12.2009 poverením s omeškaním viac ako 5 mesiacov. Ďalej uviedol, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Nesprávny úradný postup charakterizoval a/ nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietáhov a b/ vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Uviedol že exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej zmluvy o úvere. Na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty ust. § 41 ZoRK a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany navrhovateľa iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s prísl., pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Prekážka právoplatne rozhodnej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offico. Uviedol, že podľa platnej právnej úpravy je rozsudok rozhodcovského súdu rovnocenným exekučným titulom s rozsudkom vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímnych očakávaní navrhovateľa, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá.

V návrhu uviedol, že majetková škoda v celkovej výške po 125 eur x 13/ spojených vecí/ = 1625 eur predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a prísl. zo strany exekučného súdu. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume eur, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú neprávny úradným postupom. Potreba nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci. Navrhovateľ si uplatnil nemajetkovú ujmu v sume 385eur +330 eur + 275 eur +275 eur+ 275 eur +275 eur + 321eur +330 eur + 330 +275 eur + 385 eur + 275 eur +321 eur spolu v sume 4052 eur, ktorá predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom/ hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou/.

Právny zástupca navrhovateľa v písomnom vyjadrení zotrval na podanom návrhu v celom rozsahu. Uviedol, že nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíva v tom, že jednak nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote ako aj v tom, že opätovne preskúmava exekučný titul v takom rozsahu, na ktoré nemal právo a tiež v tom, že svojim postupom porušil právo EÚ, konkrétne nesprávnym výkladom Smernice Rady 93/13/EHS. Navrhovateľ požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, a to dňa 23.4.2012, pričom zo strany odporcu nedošlo k uspokojeniu jeho nároku.

V zmysle § 101 ods. 2 OSP súd pojednával v neprítomnosti účastníkov, ktorí mali doručenie predvolania riadne vykázané.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu sp. zn. 3C/113/2012, návrhu čl. 1-4, uznesenia KS TN čl. 16 č. k. 4NcC/566/2012-16 zo dňa 22.10.2012 o námietke zaujatosti sudcu, uznesenia o spojení vecí zo dňa 17.12.2013 čl. 43 právoplatného dňa 2.1.2014, vyjadrenia odporkyne čl. 49-53, príloh čl. 54-57, stanoviska navrhovateľa k vyjadreniu odporkyne zo dňa 28.1.2014 čl. 66-73, pripojeného spisu OS PE č. k. 3Er/429/2010, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 8.9.2010 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, zmluvy o úvere č. 3601752 čl. 4, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR00631/10 zo dňa 9.3.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.3.2010 a vykonateľnosť 1.4.2010 čl. 5-6, výpisu z OR oprávneného čl. 7, uznesenia OS PE čl. 9 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti o vymoženie zmenkového úroku 0,25% denne, zo dňa 10.9.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 6.10.2010, poverenia č. 5305016482 zo dňa 10.9.2010 čl. 10 na istinu a zákonný úrok z omeškania a trovy konania, uznesenie OS PE čl. 14 zo dňa 19.10.2010 o zastavení konania v časti o vymoženie zmenkového úroku 0,25% denne, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.11.2010 čl. 14, podania asociácie užívateľov služieb na ochranu spotrebiteľov pod Spr. 566/2011 čl. 17-19, návrhu na zastavenie exekúcie Združenia čl. 20-21, uznesenia o zastavení exekúcie čl. 23 zo dňa 22.8.2011 právoplatného dňa 10.5.2012, odvolania oprávneného voči uzn. čl. 29-31, uznesenia KS TN o potvrdení zastavujúceho uznesenia 23CoE/93/2012-51 zo dňa 23.4.2012 právoplatného dňa 10.5.2012, vrátenia poverenia súdnym exekútorom z dôvodu zastavenia exekúcie čl. 60, vrátené poverenie čl. 61, obsahu spisu 3C/116/2012, návrhu čl. 1-4, uznesenia KS TN čl. 16 č.k. o námietke zaujatosti sudcu právoplatného 29.11.2012, návrhu odporcu na spojenie vecí čl. 35 zo 7.3.2013, pripojeného spisu OS PE č.k. 3Er/291/2009, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 25.8.2009 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR01458/09 zo dňa 22.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 15.6.2009 a vykonateľnosť 18.6.2009 čl. 4-5, výpisu z OR oprávneného čl. 6, uznesenia OS PE čl. 14-15 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti o vymoženie úroku z omeškania prevyšujúceho zákonnú výšku úroku z omeškania zo dňa 21.12.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.1.2010, poverenia č. 5305 013161 zo dňa 21.12.2009 čl. 17 v časti o vymoženie istiny a zákonného úroku z omeškania, uznesenia OS PE čl. 21 zo dňa 26.1.2010 o zastavení konania v časti ktoré prevyšuje zákonnú výšku úroku z omeškania, ktoré nadobudlo právoplatnosť 18.2.2010 čl. 21, zmluvy o úvere č. 3601047 čl. 22, žiadosti Asociácie užívateľov služieb na ochranu spotrebiteľa na zastavenie exekúcie pod Spr. 566/2011 čl. 26-28, všeobecných podmienok poskytnutia úveru čl. 11, výzvy na predloženie zmlúv oprávnenému zo dňa 20.9.2011 čl. 12, uznesenia OS PE čl. 37 o zastavení exekúcie zo dňa 22.11.2011, právoplatného dňa 12.4.2012, odvolania oprávneného čl. 33-39, uznesenia KS TN o potvrdení zastavujúceho uznesenia 2CoE/53/2012-48 zo dňa 27.2.2012 právoplatného dňa 12.4.2012 čl. 48, uznesenia o trovách exekúcie čl. 57 z 28.8.2012 právoplatného dňa 27.9.2012, vrátenia poverenia súdnym exekútorom z dôvodu zastavenia exekúcie čl. 61, vráteného poverenia čl. 62. 27.9.2012, vrátenia poverenia súdnym exekútorom z dôvodu zastavenia exekúcie čl. 61, vráteného poverenia čl. 62, obsahu spisu 4C/77/2012, návrhu čl. 1-4, uznesenia KS TN čl. 15 zo dňa 24.10.2012 právoplatného dňa 29.11.2012 o námietke zaujatosti sudcu, návrhu odporcu na spojenie vecí čl. 34, pripojeného spisu OS PE č.k. 4Er/370/2009, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 14.10.2009 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR07542/09 zo dňa 9.7.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.7.2009 a vykonateľnosť 30.7.2009 čl. 4-5, výpisu z OR oprávneného čl. 6, stanoviska oprávneného na výzvu súdu na predloženie zmlúv o úvere zo 30.11.2009 čl. 16, ktorý uvádza, že predloženie takéhoto dôkazu nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní, uznesenia OS PE čl. 17 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti o vymoženie úroku z omeškania nad zákonnú výšku zo dňa 4.1.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.1.2010, poverenia č. 5305 013557 zo dňa 4.1.2010 čl. 18 na istinu a zákonný úrok z omeškania a trovy exekúcie, uznesenia OS PE čl. 22 zo dňa 15.2.2010 o zastavení konania v časti o úroku z omeškania nad zákonnú výšku, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10.3.2010 čl. 22, návrhu Asociácie užívateľov služieb na ochranu spotrebiteľa na zastavenie exekúcie pod Spr. 566/2011 čl. 26-30, výzvy oprávneného na predloženie zmlúv o úvere zo 19.8.2011 čl. 33-34, zmluvy č. 3601476 čl. 16, všeobecných podmienok čl. 17, uznesenia o zastavení exekúcie čl. 38 zo dňa 22.9.2011 právoplatného dňa 24.1.2012, odvolania oprávneného čl. 42-43, uznesenia KS TN o potvrdení zastavujúceho uznesenia 6CoE/373/2011-50-51 zo dňa 14.12.2011 právoplatného dňa 24.1.2012, uznesenia o trovách exekúcie čl. 59, vrátenia poverenia súdnym exekútorom z dôvodu zastavenia exekúcie čl. 63-64, obsahu spisu 5C/106/2012,

návrhu čl. 1-4, uznesenia KS TN čl. 16 zo dňa 24.10.2012, právoplatného dňa 7.2.2013 o námietke zaujatosti sudcu, návrhu odporcu na spojenie vecí čl. 27, pripojeného spisu OS PE č.k. 4Er/329/2009, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 24.9.2009 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR02389/09 zo dňa 26.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.6.2009 a vykonateľnosť 2.7.2009 čl. 4-5, výpisu z OR oprávneného čl. 6, uznesenia OS PE čl. 14 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti o vymoženie úroku z omeškania nad zákonnú výšku zo dňa 24.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 16.12.2009, poverenia č. 5305013368 zo dňa 24.11.2009 čl. 15 na istinu a zákonný úrok z omeškania a trovy exekúcie, uznesenia OS PE čl. 19 zo dňa 29.12.2009 o zastavení konania v časti o úroku z omeškania nad zákonnú výšku, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.1.2010, žiadosti stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 14.1.2010 o predĺženie lehoty na predloženie písomností v exekučných veciach tunajšieho súdu v lehote 30 dní od doručenia žiadosti čl. 23, zmluvy o úvere č. 3601058 čl. 24, podnetu povinného na zastavenie exekúcie čl. 25-26, upovedomenia o začatí exekúcie čl. 27, uznesenia o zastavení exekúcie čl. 30 zo dňa 25.2.2010 právoplatného dňa 18.3.2010, uznesenia o trovách exekúcie čl. 41 z 26.4.2010 právoplatného dňa 19.5.2010, vrátenia poverenia súdnym exekútorom z dôvodu zastavenia exekúcie čl. 50-51, obsahu spisu 6C/108/2012, návrhu čl. 1-4, uznesenia KS TN čl. 15 zo dňa 22.10.2012 právoplatného dňa 29.11.2012 o námietke zaujatosti sudcu, návrhu odporcu na spojenie vecí čl. 34, pripojeného spisu OS PE č.k. 4Er/322/2009 žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 16.9.2009 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR05600/09 zo dňa 9.6.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.6.2009 a vykonateľnosť 2.7.2009 čl. 4-5, výpisu z OR oprávneného čl. 6, zapožičania spisu od stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 22.9.2009 čl. 10, uznesenia OS PE čl. 15 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti o vymoženie úroku z omeškania nad zákonnú výšku zo dňa 24.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 16.12.2009, poverenia č. 5305 013321 zo dňa 24.11.2009 čl. 16, uznesenia OS PE čl. 20 zo dňa 29.12.2009 o zastavení konania v časti o úroku z omeškania nad zákonnú výšku, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.1.2010, žiadosti stáleho rozhodcovského súdu o predĺženie lehoty na predloženie písomností zo dňa 14.1.2010 v lehote 30 dní od doručenia žiadosti, zmluvy o úvere č. 3601367 čl. 25, návrhu Asociácie užívateľov služieb na ochranu spotrebiteľa na zastavenie exekúcie pod Spr. 566/2011 čl. 29-33, výzvy oprávneného na predloženie zmlúv o úvere z 19.8.2011 čl. 36-37, všeobecných podmienok čl. 40, uznesenia o zastavení exekúcie čl. 41 zo dňa 22.9.2011 právoplatného dňa 29.1.2012, odvolania oprávneného čl. 45-46, uznesenia KS TN o potvrdení zastavujúceho uznesenia 3CoE/150/2011-53 zo dňa 9.2.2012 právoplatného dňa 29.2.2012, uznesenia o trovách exekúcie čl. 65, vrátenia poverenia súdnym exekútorom z dôvodu zastavenia exekúcie čl. 66-67, obsahu spisu 5C/113/2012, návrhu čl. 1-4, uznesenia KS TN čl. 16 zo dňa 22.10.2012, právoplatného dňa 7.2.2013 o námietke zaujatosti sudcu, návrhu odporcu na spojenie vecí čl. 27, pripojeného spisu OS PE č.k. 2Er/329/2009, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 24.9.2009 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR02127/09 zo dňa 26.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.6.2009 a vykonateľnosť 2.7.2009 čl. 4-5, výpisu z OR oprávneného čl. 6, uznesenia OS PE čl. 14 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti o vymoženie úroku z omeškania nad zákonnú výšku zo dňa 21.12.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.9.2010, poverenia č. 5305 013352 zo dňa 21.12.2009 čl. 17, žiadosti stáleho rozhodcovského súdu o predĺženie lehoty na predloženie písomností zo dňa 14.1.2010 v lehote 30 dní od doručenia žiadosti čl. 22, zmluvy o úvere č. 4241719 čl. 23, pátrania po pobyte povinného čl. 26-58, uznesenia OS PE čl. 55 zo dňa 20.9.2010 o zastavení konania v časti o úroku z omeškania nad zákonnú výšku, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14.10.2010, podnetu Asociácie užívateľov služieb na ochranu spotrebiteľa na zastavenie exekúcie pod Spr. 566/2011 čl. 61-65, výzvy oprávneného na predloženie zmluvy o úvere z 20.9.2011 čl. 68, zaslanie zmlúv oprávneným zo 26.9.2011 čl. 64, zmluvy č. 4241719 čl. 70, všeobecných podmienok čl. 71, uznesenia o zastavení exekúcie čl. 72 zo dňa 8.11.2011 právoplatného dňa 23.5.2012, odvolania oprávneného čl. 81-82, uznesenia KS TN o potvrdení zastavujúceho uznesenia 6CoE/50/2012-92 zo dňa 30.4.2012 právoplatného dňa 39.5.2012, vrátenia poverenia súdnym exekútorom z dôvodu zastavenia exekúcie čl. 106-107, obsahu spisu 5C/121/2012, návrhu čl. 1-4, uznesenia KS TN čl. 16 zo dňa 24.10.2012 právoplatného dňa 7.2.2013 o námietke zaujatosti sudcu, návrhu odporcu na spojenie vecí čl. 29, pripojeného spisu OS PE č.k. 2Er/1659/2008, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 1.12.2008 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR07509/08 zo dňa 12.8.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 2.9.2008 a vykonateľnosť 5.9.2008 čl. 4-5, výpisu z OR oprávneného čl. 6, poverenia č. 5305 011376 zo dňa 5.12.2008 čl. 8, výzvy oprávneného na predloženie zmlúv z 6.5.2009

čl. 9-11 v ex. veciach tun. súdu, zmluvy č. 3601068 čl. 12, všeobecných podmienok, vrátenia poverenia na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom zo dňa 30.11.2009, ktoré bolo doručené OS PE 7.12.2009 z dôvodu, že exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky oprávneného, príslušenstva ako aj trov exekučného konania, obsahu spisu sp. zn. 6C/107/2012, návrhu čl. 1-4, uznesenia KS TN čl. 16-18 zo dňa 24.10.2012 právoplatného dňa 7.2.2013 o námietke zaujatosti sudcu, návrhu odporcu na spojenie vecí čl. 29, pripojeného spisu OS PE č.k. 5Er/3/2009 žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 9.1.2009 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR079272/08 zo dňa 27.8.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.9.2008 a vykonateľnosť 2.10.2008 čl. 4-5, výpisu z OR oprávneného čl. 6, poverenia na vykonanie exekúcie č. 5305 011684 z 12.1.2009 čl. 9, výzvy oprávneného na predloženie zmlúv o úvere z 25.6.2009 čl. 12-13, návrhu Asociácie užívateľov služieb na ochranu spotrebiteľa na zastavenie exekúcie pod Spr. 566/2011 čl. 14-18, opätovnej výzvy oprávneného na predloženie zmlúv z 19.8.2011 čl. 21-22, zmluvy o úvere č. 4381472 čl. 24, všeob. podmienok č. 25, uznesenia o zastavení exekúcie čl. 26 zo dňa 22.9.2011 právoplatného dňa 7.5.2012, odvolania oprávneného čl. 31-32, uznesenia KS TN o potvrdení zastavujúceho uznesenia 6CoE/53/2012-41 zo dňa 28.3.2012 právoplatného dňa 7.5.2012, vrátenia poverenia súdnym exekútorom z dôvodu zastavenia exekúcie čl. 55-56, obsahu spisu 6C/111/2012 - návrh čl. 1-4, uznesenie KS TN čl. 16 zo dňa 25.10.2012, právoplatné dňa 7.2.2013 o námietke zaujatosti sudcu, návrh odporcu na spojenie vecí čl. 27, pripojeného spisu OS PE č.k. 4Er/5/2009 - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 9.1.2009 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR07909/08 zo dňa 26.8.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.9.2008 a vykonateľnosť 25.9.2008 čl. 4-5, výpisu z OR oprávneného čl. 6, poverenie č. 5305 011683 zo dňa 12.1.2009 čl. 8, zmluvy o úvere č. 3600978 čl. 10, vrátane všeob., podmienok, podnet Asociácie užívateľov služieb na ochranu spotrebiteľa na zastavenie exekúcie pod Spr. 566/2011 čl. 11-15, uznesenie o zastavení exekúcie čl. 17 zo dňa 18.8.2011, právoplatný dňa 26.9.2012, odvolanie oprávneného čl. 24-25, uznesenie KS TN o potvrdení zastavujúceho uznesenia 17CoE/115/2012-45 zo dňa 8.8.2012, právoplatné dňa 26.9.2012, návrh oprávneného na prerušenie konania čl. 49-52, dovolania oprávneného čl. 57-60, uznesenie NS SR č.k. 1Cdo/245/2012-73 zo dňa 29.11.2012 o odmietnutí dovolania oprávneného, vrátenia poverenia súdnym exekútorom z dôvodu zastavenia exekúcie čl. 81-82, obsahu spisu 6C/114/2012, návrhu čl. 1-4, uznesenia KS TN čl. 16 zo dňa 22.10.2012, právoplatného dňa 7.2.2013 o námietke zaujatosti sudcu, návrhu odporcu na spojenie vecí čl. 27, uznesenia o spojení vecí čl. 43, právoplatného 2.1.2014, pripojeného spisu OS PE č.k. 2Er/327/2009, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 24.9.2009 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR13034/08 zo dňa 12.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.6.2009 a vykonateľnosť 2.7.2009 čl. 4-5, výpisu z OR oprávneného čl. 6, žiadosti o zaslanie kompletného spisu stálemu rozh. súdu BA zo dňa 30.9.2009 čl. 9, uznesenie OS PE čl. 14 zo dňa 21.12.2009 o zastavení konania v časti o úroku z omeškania nad zákonnú výšku, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29.1.2010, poverenia č. 5305 013350 zo dňa 21.12.2009 čl. 17, žiadosti stáleho rozh. Súdu o predĺženie lehoty čl. 1 zo 14.1.2010 čl. 20, zmluva o úvere č. 3601270 čl. 21, uznesenia o zastavení exekúcie čl. 23 zo dňa 4.3.2010, právoplatného dňa 28.5.2010, odvolania oprávneného čl. 26-28, uznesenia KS TN o potvrdení zastavujúceho uznesenia 16CoE/79/2010-36 zo dňa 18.5.2010 právoplatného dňa 28.5.2010, uznesenia o trovách exekúcie čl. 44, ppl. 7.7.2010, vrátenia poverenia súdnym exekútorom z dôvodu zastavenia exekúcie čl. 50-51, obsahu spisu 6C/116/2012 návrhu čl. 1-4, uznesenia KS TN čl. 16 zo dňa 24.10.2012 právoplatného dňa 7.2.2013 o námietke zaujatosti sudcu, návrhu odporcu na spojenie vecí čl. 27, uznesenia o spojení vecí čl. 43 právoplatného 2.1.2014, pripojeného spisu OS PE č.k. 3Er/428/2010 - žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 8.9.2010 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, zmluvy č. 3601691 čl. 4, všeob. podmienok, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR00698/10 zo dňa 10.3.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.4.2010 a vykonateľnosť 15.4.2010 čl. 5-6, výpisu z OR oprávneného čl. 7, uznesenia OS PE čl. 9 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti o vymoženie zmenkového úroku 0,25% denne zo dňa 10.9.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.10.2010, poverenia č. 5305 016483 zo dňa 10.9.2010 čl. 11, uznesenia čl. 16 o zastavení exekúcie v časti o vymoženie úroku 0,25% denne čl. 16 zo dňa 18.3.2011, ppl. 16.6.2011, uznesenia čl. 23 o trovách exekúcie, vrátenia poverenia súdnym exekútorom z dôvodu zastavenia exekúcie čl. 29-30, obsahu spisu 6C/119/2012, návrhu čl. 1-4, uznesenia KS TN čl. 16 zo dňa 24.10.2012, právoplatného dňa 7.2.2013 o námietke zaujatosti sudcu, návrhu odporcu na spojenie vecí čl. 27, uznesenia o spojení vecí čl. 43, právoplatného 2.1.2014, pripojeného spisu OS PE č.k. 3Er/321/2009 žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 16.9.2009 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR02936/09 zo dňa 1.6.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 6.7.2009 a

vykonateľnosť 9.7.2009 čl. 4-5, výpisu z OR oprávneného čl. 6, žiadosti o zapožičanie rozh. spisu čl. 8, uznesenia čl. 14 o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia v časti z úroku z omeškania prevyšujúceho zákonnú výšku zo dňa 21.12.2009, ppl. 21.1.2010, poverenia na vykonanie exekúcie č. 5305 013318 z 21.12.2009 čl. 16, žiadosť stál. Rozh. súdu o predĺženie lehoty zo dňa 14.1.2010 čl. 19v ex. veciach tun. súdu, výzvy oprávneného na predloženie zmlúv o úvere z 25.6.2009 čl. 12-13, zmluvy o úvere č. 3601227 čl. 20, uznesenia čl. 22 o zast. exekúcie v časti úroku z omeškania nad zákonnú výšku, zo dňa 3.3.2010, ppl. 24.3.2010, vrátenie poverenia súdnym exekútorom z dôvodu vymoženía pohľadávky, príslušenstva a trov konania čl. 25-26, obsahu spisu 6C/122/2012, návrhu čl. 1-4, uznesenia KS TN čl. 16 zo dňa 24.10.2012, právoplatného dňa 7.2.2013 o námietke zaujatosti sudcu, návrhu odporcu na spojenie vecí čl. 29, uznesenia o spojení vecí čl. 43, právoplatného 2.1.2014, pripojeného spisu OS PE č.k. 5Er/2569/2008 - žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 1.12.2008 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR06742/08 zo dňa 31.7.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 2.9.2008 a vykonateľnosť 5.9.2008 čl. 4-6, výpisu z OR oprávneného čl. 6, poverenia č. 5305 011345 zo dňa 4.12.2008 čl. 9, výzvy oprávneného na predloženie zmlúv o úvere v ex. veciach čl. 11-13, zmluvy č. 3601042 čl. 14, uznesenia o zastavení exekúcie čl. 21 zo dňa 15.1.2010 právoplatného dňa 17.6.2010, odvolania oprávneného čl. 25-27, uznesenia KS TN o potvrdení zastavujúceho uznesenia 19CoE/106/2010-35 zo dňa 30.4.2010, právoplatného dňa 17.6.2010, uznesenia o trovách čl. 47, vrátenie poverenia súdnym exekútorom z dôvodu zastavenia exekúcie čl. 51-52 a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Odporca sa k návrhu písomne vyjadril podaním zo dňa 3.1.2014, v ktorom žiadal návrh zamietnuť. Poukázal na to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukázal na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Uviedol, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Navrhovateľ nepodnikol žiadne kroky pre odstránenie neželaného stavu v prieťahoch v konaní. Mal za to, že návrh je podaný predčasne, keď neuplynula 6 mesačná doba na predbežné prerokovanie nároku, v rámci ktorej navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť, na základe čoho odporca nepovažoval nárok za predbežne prerokovaný. Uviedol, že navrhovateľ podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody 23.4.2012, pričom už dňa 27.9.2012 boli súdu doručené všetky žaloby v spojenej veci a je teda zrejmé, že navrhovateľ ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr. K samotnému postupu súdu odporca uviedol, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdny objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučný titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Od 01.06.2011 pätnásťdňová lehota na vydanie poverenia pre uvedené exekučné tituly neplatí. Uviedol, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Uviedol ďalej, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Ďalej poukázal na to, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť z existencie prieťahov v súdnom konaní by súd mohol vychádzať len vtedy, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenie sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil previnenia, ktoré má za následok prieťahy v konaní, príp. v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. Uviedol, že postúpenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazilo v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Poukázal aj na to, že 15-dňová lehota uvedená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a zo samotnej dikcie zákona vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, ale 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. K výške majetkovej škody uviedol, že navrhovateľ nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha. Okrem toho nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a ani nevymožiteľnosť pohľadávky. Ďalej uviedol, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku

navrhovateľa na súde. Navrhovateľ mal možnosť získať iný exekučný titul a to napríklad podaním návrhu na začatie konania, resp. platobným rozkazom, čo nevykonal a svojou nečinnosťou sám prispel k situácii, ktorú v žalobách namieta. Navrhovateľ tak nepreukázal ani vznik škody, ani jej výšku. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku podľa odporcu nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Odporca mal za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by v namietanom konaní, došlo k nesprávnemu úradnému postupu, že by mu vznikla nemajetková ujma, či majetková škoda. K nemajetkovej ujme vo výške 20% z istiny a príslušenstva uviedol, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu, preto považoval za nesprávnu úvahu navrhovateľa vychádzať z 20% z istiny a príslušenstva, lebo nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou. Poukázal na krajne nesprávny spôsob určenia náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočne škody. V závere poukázal na to, že práve praktiky navrhovateľa sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy skonštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany právo spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúce neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Táto skutočnosť má vplyv aj na otázku samotného posúdenia nesprávneho úradného postupu, lebo súdy v prípade posudzovania návrhu navrhovateľa na vykonanie exekúcie musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s tým je spojená vyššie časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom. S prihliadnutím na uvedenú považuje odporca konanie navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi.

Súd doplnil dokazovanie oboznámením sa so spisom Okresného súdu Partizánske sp. zn. č. k. 3Er/429/2010 vyplýva, že žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná 8.9.2010, pričom uznesenie o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia bolo súdom vydané dňa 10.9.2010.

Z exekučného spisu okresného súdu Partizánske sp. zn. 3Er/291/2009 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 25.8.2009, pričom žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia bola zamietnutá uznesením zo dňa 21.12.2009.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 4Er/370/2009 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 14.10.2009 a žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia bola zamietnutá v časti úroku z omeškania nad zákonom stanovenú výšku 10% ročne, pričom dňa 4.1.2010 bolo zároveň vydané poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Exekúcia bola dňa 15.2.2010 zastavená v časti o vymoženie úroku z omeškania nad zákonom stanovenú výšku a uznesením zo dňa 22.9.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu okresného súdu Partizánske č. k. 4Er/329/2009 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 24.9.2009, dňa 25.9.2009 požiadal súd rozhodcovský súd o zapožičanie kompletného spisu spod sp. zn. SR02389/09 v lehote 8 dní, vzhľadom na to, že spis nebol súdu zaslaný, dňa 23.10.2009 bol oprávnený požiadaný o zaslanie zmluvy o úvere č.36001058 v lehote 15 dní na čo oprávnený vôbec nereagoval, pričom výzvu prevzal jeho právny zástupca dňa 28.10.2009, ktorá bola bezvýsledná, teda oprávnený neposkytol súdu požadovanú súčinnosť. Súd preto uznesením zo dňa 24.11.2009 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti úroku z omeškania nad zákonom stanovenú výšku 6,5% ročne, vydal poverenie dňa 24.11.2009 na istinu so zákonným príslušenstvom a trovy exekúcie, následne dňa 29.12.2009 exekúciu v časti úroku z omeškania nad zákonnú výšku konanie zastavil. Listom zo dňa 14.1.2010 žiadal rozhodcovský súd o predĺženie lehoty o zaslanie spisov k tomuto exekučnému konaniu ako aj k iným exekučným konaniam v lehote 30 dní z dôvodu administratívnej a technickej náročnosti pri vyhľadani a zabezpečení archivovaných spisov. Listom zo dňa 10.2.2010 bola postúpená žiadosť povinného o zastavenie exekúcie súdu súdnym exekútorom a súd uznesením č.l.30 zo dňa 25.02.2010 exekúciu zastavil.

V exekučnej veci Okresného súdu Partizánske č. k. 4Er/322/2009 bola podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.9.2009, dňa 21.9.2009 bol požiadaný rozhodcovský súd o zaslanie spisu za účelom preskúmania obsahu zmluvy o úvere, taktiež bol dňa vyzvaný oprávnený o zaslanie zmluvy o úvere, ktorý na výzvu súdu nereagoval a súčinnosť súdu neposkytol v súdom stanovenej lehote až dňa 13.9.2011. Súd následne uznesením zo dňa 22.9.2011 exekučné konanie

zastavil. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 3CoE150/2011-53 zo dňa 9.2.2012 zastavujúce uznesenie súdu potvrdil.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn.2Er/329/2009 vyplýva, že súdny exekútor podal dňa 24.9.2009 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, súd požiadal rozhodcovský súd o zapožičanie spisu za účelom preskúmania podmienok úveru a zároveň listom zo dňa 30.10.2009 bol vyzvaný oprávnený o zapožičanie zmluvy o úvere v lehote 10 dní, pričom oprávnený túto súčinnosť neposkytol. Súd preto žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia uznesením zo dňa 21.12.2009 zamietol v časti úroku z omeškania nad zákonom stanovenú výšku a dňa 21.12.2009 vydal poverenie na vymoženie istiny, zákonného úroku z omeškania a trov exekúcie.

Z exekučného spisu okresného súdu Partizánske č.k.2Er/2569/2008 vyplýva, že žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 1.12.2008, poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdom vydané dňa 5.12.2008, pričom exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky oprávneného, príslušenstva a trov exekúcie.

Z exekučného spisu okresného súdu Partizánske č.k. 5Er/3/2009 vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia bola podaná dňa 9.1.2009, poverenie bolo súdom vydané dňa 12.1.2009.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č.k. 4Er/5/2009 vyplýva, že žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 9.1.2009 a poverenie bolo vydané 12.1.2009.

Z exekučného spisu Okresného súdu partizánske č.k. 2Er/327/2009 vyplýva, že žiadosť o vydanie poverenia bola podaná dňa 24.9.2009 a uznesením zo dňa 21.12.2009 bola žiadosť súdneho exekútora čiastočne zamietnutá v časti zákonného úroku z omeškania a na zvyšok nároku bolo súdom vydané poverenie v ten istý deň.

Z exekučného spisu okresného súdu Partizánske č.k. 3Er/428/2010 vyplýva, že žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 8.9.2010 a 10.9.2010 bola žiadosť súdneho exekútora zamietnutá v časti úroku z omeškania 0,25% denne a dňa 10.9.2010 bolo zároveň vydané poverenie na zvyšok nároku.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č.k.3Er/321/2009 vyplýva, že žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná 16.9.2009 a 21.12.2009 bola žiadosť súdneho exekútora čiastočne zamietnutá a na zvyšok nároku bolo vydané poverenie, pričom exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky oprávneného, príslušenstva a trov exekučného konania.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č.k. 5Er/2569/2008 vyplýva, že žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 1.12.2008, poverenie bolo vydané dňa 4.12.2008. Navrhovateľ sa písomne vyjadril k písomnému vyjadreniu odporcu a uviedol, že síce ust. § 44 ods. 2 Exekučné poriadku uvádza, že súd vydá poverenie v lehote 15 dní, ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Z uvedenej dikcie však nevyhnutne vyplýva, že súd je povinný preskúmať súlad žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie a ostatných podkladov v lehote 15 dní a dospieť k jednoznačnému záveru, či poverenie vydá alebo nevydá. Súd musí rozhodovací proces uskutočniť v zákonom určenej lehote 15 dní bez ohľadu na konečný výsledok. Poukázal ďalej na to, že podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote i nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci. Súd zistil, že v exekučnom konaní pod sp. zn. 3Er/321/2009 a 2Er/2569/2008 bola pohľadávka oprávneného vymožená vrátane príslušenstva a trov exekúcie, preto mu žiadna škoda vzniknúť nemohla. V exekučnom konaní pod sp. zn. 4Er/370/2009, 4Er/329/2009, 2Er/329/2009 a 3Er/428/2010 poverenie nebolo vydané v zákonnej 15 dňovej lehote, lebo súd preskúmaval exekučný titul a vyzýval na predloženie zmlúv o úvere oprávneného, ktorý včas súdu neposkytol súčinnosť, aby súd mohol splniť svoju zákonnú povinnosť preskúmať exekučný titul ex offa, preto sa obrátil na Stály rozhodcovský súd o zaslanie spisov, tento požiadal súd o predĺženie lehoty najmenej o 30 dní z dôvodu technickej náročnosti predloženia spisov. Až po tom čo boli súdu predložené podklady mohol súd vykonať svoju preskúmovaciu povinnosť. V exekučných konaniach sp.zn.3Er/429/2010 bolo súdom vydané poverenie druhý deň po podaní

žiadosti, pod sp. zn. 4Er/322/2009 štvrtý deň po podaní žiadosti, sp. zn. 2Er/2569/2008 štvrtý deň po podaní žiadosti, pod sp. zn. 5Er/3/2009 tretí deň po podaní žiadosti, sp. zn. 4Er/5/2009 tretí deň po podaní žiadosti, pod sp. zn. 3Er/428/2010 druhý deň po podaní žiadosti, sp. zn. 5Er/2569/2008 tretí deň po podaní žiadosti teda ešte pred uplynutím 15 dňovej lehoty. V exekučných konaniach 4Er/370/2009, 4Er/329/2009, 2Er329/2009 a 3Er/321/2009 nebola dodržaná 15dňová lehota, pričom poverenie bolo vydané v lehote 1,5 až 2,5 mesiaca. Exekučný súd však postupoval vo všetkých prípadoch v zmysle platnej legislatívy účinnej v čase podania návrhu na vydanie poverenia § 44 ods.2 Exekučného poriadku v znení do 31.5.2010, keď preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a samotný exekučný titul- rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom a k uvedenému preskúmaniu bolo potrebné zabezpečiť zmluvu o úvere a všeobecné zmluvné podmienky oprávneného, pričom práve oprávnený neposkytol súdu súčinnosť riadne a včas v súdom stanovenej lehote. Tvrdenia navrhovateľa, že súd vydal poverenia po 5 až 6 ich mesiacoch nie je pravdivé čo nepochybne vyplýva aj zo zistení z exekučných spisov. Navrhovateľ uviedol, že sa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy na podklade nesprávneho úradného postupu spočívajúcom vo vykonaní úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok a uviedol, že exekučný súd pri preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu prekročil svoju právomoc, keď prekročil zákonom limitovaný okruh otázok, ktoré je exekučný súd oprávnený preskúmať. Exekučný súd vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup. Ďalej uviedol, že v zmysle rozhodnutí Súdneho dvora EÚ, má exekučný súd postupovať vždy s dodržaním procesných zásad spravodlivého súdneho konania. Podmienkou uskutočnenia posúdenia aplikovateľnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky zo strany exekučného súdu je upozornenie spotrebiteľa na zamýšľaný postup a preverenie jeho vôle. To sa v danej veci nestalo a súd rozhodoval s použitím princípu ex - offa bez vypočutia strán a v tom spočíva nesprávnosť úradného postupu. K predbežného prerokovaniu nároku uviedol, že nárok na náhradu škody bol predbežne prerokovaný, čo preukazuje podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, čo potvrdzuje aj odporca v obsahu svojho vyjadrenia. K otázke preukázania majetkovej škody uviedol, že preukázal vznik škody označením dôkazov preukazujúcich nesprávny úradný postup súdu, pričom nie je možné reálne predpokladať, že nesprávny úradný postup súdu nemal na majetok a aktivity navrhovateľa žiaden vplyv. Nečinnosť súdu spôsobila zmenu v pracovných aktivitách zamestnancov navrhovateľa a v administratívnych postupoch navrhovateľa v smere zvýšenia objemu prác a postupov a v hraničných prípadoch znamenala nutnosť prijať nových zamestnancov na pokrytie zvýšeného objemu prác. Dôsledkom je zníženie majetku na strane navrhovateľa. Ak by súd včas rozhodol, nemusel by sa navrhovateľ prostredníctvom svojich zamestnancov, zamestnancov venovať urgenciám, sťažnostiam, evidencii prípadov, kde nebolo rozhodnuté. K nemajetkovej ujmy v peniazoch uviedol, že aj v prípade X. G..Z.. D.. C. J. nevylúčil, že aj pri obchodnej spoločnosti môže vzniknúť aj iná ako peňažná škoda, volajúce po finančnom odškodnení. Iná ako peňažná škoda môže v prípade obchodnej spoločnosti obsahovať objektívne aj subjektívne prvky, medzi ne patrí povest', podniku, neistota v plánovaní rozhodnutí, ktoré môže prijať, ťažkosti spôsobené samotnej správe podniku a aj keď v menšej miere úzkosť a nepríjemnosť, ktorým sú vystavení členovia riadiacich orgánov spoločnosti. V závere uviedol, že exekučný súd postupoval nesprávne, ak porušil v exekučnom konaní pri aplikácii smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách jej záväznú interpretáciu vykonanú Súdnym dvorom Európskej únie a nepredložil Súdnemu dvoru Európskej únie návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 541/2003 Z. z. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 541/2003 Z. z. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 541/2003 Z. z. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 541/2003 Z. z. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 541/2003 Z. z. zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 541/2003 Z. z. zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 541/2003 Z. z. zákona, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok) - účinný v čase začatia exekučného konania, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmliev nimi schválených,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmliev, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu

so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Dokazovaním v predmetnej právnej veci súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný, a preto ho zamietol.

K námietke odporcu, že navrhovateľ podal návrh predčasne súd udáva, že navrhovateľ sa na odporcu obrátil so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom podal návrh na súd skôr, ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania tejto žiadosti. Aj keď návrh bol podaný pred uplynutím 6 mesačnej lehoty, ku dňu rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľa už bolo zrejmé, že odporca neuznal nárok navrhovateľa a v rámci predbežného prerokovania ho neuspokojil, čo vyplynulo aj z vyjadrenia odporcu a preto mal súd za to, že v čase rozhodovania súdu 6 mesačná lehota uplynula, teda návrh už nemožno považovať za predčasne podaný.

Navrhovateľ sa domáhal škody za nesprávny úradný postup z dôvodu, že k vydaniu poverenia nedošlo v zákonnej 15 dňovej lehote, resp. primeranej lehote ako aj preto, že exekučný súd skúmal opätovne právo navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup a formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku vecí rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným.

Súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k priesťahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej resp. primeranej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. Z hľadiska posúdenia lehoty na rozhodnutie súd zistil, že exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora v primeranej lehote a vo väčšine prípadov krátko po podaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie t.j. pred uplynutím 15 dňovej lehoty, v dvoch prípadoch bol nárok navrhovateľa úplne vymožený vrátane trov exekúcie a len v štyroch prípadoch došlo k prekročeniu zákonnej lehoty o 1,5 až 2,5 mesiaca, pričom pre záver o zbytočných priesťahoch exekučného súdu nestačí len samotné prekročenie 15- dňovej lehoty, ale naplnenie ďalších relevantných okolností prípadu medzi ktoré patrí aj správanie sa oprávneného, jeho súčinnosť, iné procesné prekážky, vrátane ďalšieho priebehu konania, postupu exekútora a exekučného súdu. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. bolo v čase podania žiadosti o udelenie poverenia možné vydať poverenie, na základe vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Až neskôr bol zákon v uvedenej časti novelizovaný tak, že exekučným titulom boli vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Podľa navrhovateľa rozhodcovský rozsudok je exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol uvedený do § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.06.2011. Novelizácia predmetného ustanovenia by bola nadbytočná, ak by išlo o exekučný titul podľa písmena i). Skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa za exekučný titul považoval podľa písmena d) svedčí aj komentár k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého k novele účinnej od 01.06.2010 k zániku 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku došlo z dôvodu potreby preskúmavania písomností pre prípad neprípustnosti exekúcie. Zák. č. 144/2010 Z. z., ktorý novelizoval exekučný poriadok, sa vzťahuje aj na konania začaté pred účinnosťou tohto zákona (ASPI komentár k § 44 Exekučného poriadku). K vydávaniu poverení na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku dochádzalo a dochádza podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Zhodný názor vyplýva i z rozhodnutia KS v Prešove sp. zn. 6 CoE 60/2011 z 19.05.2011. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu - Národnej Rady SR prezentovaný v dôvodovej správe k novele § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Súd ďalej udáva, že zo slovného a logického výkladu uvedeného ustanovenia Exekučného poriadku súd dospel k názoru, že lehote 15 dní sa vzťahuje len na rozhodnutie súdu, ktorým poverí súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. V ďalšej vete je uvedené, že ak zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, žiadosť zamietne, kde však už nie je uvedená žiadna lehota na rozhodnutie, pričom poverenie bolo vydané v 15 dňovej lehote a len v štyroch prípadoch bola prekročená lehota na vydanie poverenia, pričom v troch prípadoch o 1,5 mesiaca a v jednom prípade 2,5 mesiaca, pričom v týchto prípadoch nebola súčasťou exekučného spisu zmluva o úvere a všeobecné podmienky, týkajúce sa úveru, ktoré musel súd zabezpečiť, aby mohol vykonať preskúmanie ex offo, pričom práve oprávnený nepredložil na výzvu súdu tieto zmluvy v súdom stanovenej lehote,

preto si žiadal súd spis od rozhodcovského súdu, ktorý požiadal o predĺženie lehoty na predloženie spisu z technických dôvodov, preto došlo k prekročeniu tejto lehoty, v dvoch prípadoch došlo k vymoženiu pohľadávky oprávneného vrátane zákonného úroku z omeškania a trov exekúcie a v ostatných veciach bolo poverenie vydané v lehote maximálne 4 dni po podaní žiadosti o vydanie poverenia. Pokiaľ došlo k vymoženiu nároku oprávneného tak, v týchto prípadoch žiadna majetková škoda a nemajetková ujma neprichádza do úvahy, v ostatných prípadoch súd vydal poverenie najviac do štyroch dní od podania žiadosti, teda v zákonnej lehote 15 dní. Takýto výklad je logický aj preto, že pokiaľ súd zistí, že návrh na vykonanie exekúcie je v rozpore so zákonom, táto rozhodovacia činnosť si vyžaduje jednak zložitejšie právne posúdenie, čo si vyžaduje aj dlhší čas a jednak aj prípadné zadováženie listinných dôkazov potrebných pre rozhodnutie. Údaj uvedený v návrhu navrhovateľa, že exekučný súd rozhodol o vydaní poverenia v lehote viac ako 5 až 7 mesiacov nie je pravdivé. S poukazom na to, čo súd uviedol vyššie je potom zrejmé, že v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa lehota 15 dní nevzťahovala na rozhodnutie o žiadosti na udelenie poverenia v predmetných exekučných veciach, keďže exekučným titulom bolo rozhodnutie rozhodcovského súdu a i v prípade, že by sa nejednalo o rozhodnutie podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, je súd toho názoru že zo samotného znenia ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva to, že lehota 15 dní sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie (... , do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, ...). Navyiac je potrebné uviesť, že v predmetných exekučných veciach súd exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v primeranej lehote. Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty/ v danom prípade nevydanie poverenia v lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora sa nepovažuje automaticky za porušenie základného práva účastníka konania, keďže je potrebné zohľadniť všetky okolnosti prípadu. Nerešpektovanie lehôt ustanovených zákonom aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu samo osebe nemusí znamenať porušenie článku 6 ods.1 Dohovoru. Môže byť významné pri hodnotení či sa celé konanie skončilo v primeranej lehote/ Wienger v. Rakúsko, séria A č.213/. Je potrebné uviesť, že poverenie na vykonanie exekúcie nepredstavuje skončenie konania a uplynutie času v trvaní 5 až 7 mesiacov mohlo byť právne významné pri hodnotení primeranosti dĺžky celého konania. Navrhovateľ však ani minimálnym spôsobom neodôvodnil zásah do jeho práva prekročením lehoty na vydanie poverenia na obdobie tvrdených 5 až 7 mesiacov, pričom súd z pripojených exekučných spisov zistil, že tvrdenie navrhovateľa v tomto smere je nepravdivé. Nemožno opomenúť ani správanie sa samotného navrhovateľa vzhľadom na potrebu prihliadania na konkrétne okolnosti prípadu v zmysle platnej judikatúry európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu SR. Predovšetkým štát nezodpovedá za správanie sa účastníka konania ako poškodeného primeraná rýchlosť konania je jednou z podmienok spravodlivého procesu v širšom zmysle slova. Rýchlosť konania však neznamená prenáhlenosť. Konanie musí byť čo najrýchlejšie, ale tak, aby tým neutrpela jeho kvalita. Rýchlosť nesmie ísť na úkor riadneho výkonu spravodlivosti a rešpektovania ostatných základných princípov konania/ rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu T. D. Rakúsko zo dňa 27.12.1968 a tiež rozhodnutie vo veci H. D.. Belgicko zo dňa 22.10.1992. Dohovor tiež ráta s tým, že konanie sa nemá príliš unáhliť. S poukazom na tzv. interpretačnú platnosť judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu bolo preto elementárnou povinnosťou exekučného súdu náležite skúmať podmienky vydania poverenia, s čím je spojené plynutie času. Aplikácia komunitárneho práva v oblasti exekučného konania, osobitne v období pred legislatívnymi zmenami Exekučného poriadku smerujúcimi k úplnej transpozícií smerníc európskeho práva. napr. rozhodnutie Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu /Astrucorcom Telecommunicationes C-40/08,Oceano Grupo Editorial a Salvat Editores,C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro,C-165/05, ako aj POHOTOVOSTĚ s.r.o. C. V. Y.,X.-XX/XX zo dňa 16.11.2010 z ktorých vyplýva, že povinnosťou súdu ex offio skúmať nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách v štádiu núteného výkonu rozhodnutia vydaného bez účasti spotrebiteľa, povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalú povahu sankcie obsiahnutej v zmluve o úvere uzavretej poskytovateľom úveru so spotrebiteľom a uplatnenej v tomto rozhodnutí, ak tento súd má na tento účel k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave a podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže uvedený súd vykonať takéto posúdenie v rámci obdobných konaní na základe vnútroštátneho práva. V prípade, že súd zistí nekalú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, je jeho úlohou vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, s cieľom zabezpečiť sa, že tento spotrebiteľ nie je viazaný touto podmienkou. Bolo preto povinnosťou exekučného súdu postupovať v súlade s právnou úpravou na ochranu spotrebiteľa a v súlade s judikatúrou komunitárneho práva, v dôsledku čoho objektívne nemohlo dôjsť v štyroch z preskúmaných prípadoch k dodržaniu zákonom stanovenej lehoty na vydanie poverenia. Nedodržanie uvedenej zákonom stanovenej lehoty však nemohlo byť na úkor riadneho výkonu spravodlivosti, rešpektovania základných princípov konania, najmä kompenzovania

nerovného vzťahu medzi spotrebiteľom a dodávateľom služby/ posudzovaním nekalých podmienok zmluvy. Finálna legislatívna úprava ust. § 44 ods.2 Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov vyňala vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov zo zákonom stanovenej 15- dňa vydanie poverenia od doručenia žiadosti súdneho exekútora, a to práve v dôsledku správania sa podnikateľských subjektov/ vrátane navrhovateľa/ vo vzťahu k nerešpektovaniu noriem na ochranu spotrebiteľa. S poukazom na uverené skutočnosti výkon práva navrhovateľa bol v rozpore s dobrými mravmi / § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka predstavujúci účelovo vykonštruovaný nárok obsahujúci nepravdivé tvrdenia. Nemožno prehliadať ani množstvo žalôb rovnakého typu podaných na súdoch v Slovenskej republike bez legitímneho cieľa a hodnotového výkladu práva. Z dôvodu nepreukázania základu nároku zodpovednosti odporcu za vznik škody, nebol daný žiaden dôvod vykonávať ďalšie dokazovanie a zaoberať sa námietkami vo vzťahu k ďalším atribútom zodpovednostného vzťahu. V čase vyhlásenia rozsudku došlo k uplynutiu zákonom stanovenej lehoty v súvislosti s predbežným prerokovaním nároku.

Pokiaľ ide o vytýkaný nesprávny úradný postup v preskúmaní práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, súd poukazuje na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekučný súd ex offico povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd nezaobera vecnou správnosťou exekučného titulu, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevylučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku res iudicata.

Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybníť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Takúto interpretáciu označených ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní v spojitosti s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje naplnenie príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a je nevyhnutná pre zvýšenie životnej úrovne a kvality života občanov. Okrem toho tento výklad možno podoprieť aj povinnosťou súdu rešpektovať základné právo na spravodlivú súdnu ochranu zaručené článkom 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky. Toto právo sa zaručuje nielen tomu, kto uplatňuje svoje práva, ale aj tomu, proti komu je uplatňovaný nejaký nárok. V spotrebiteľských veciach je pomerne časté, že všeobecný súd môže prvýkrát poskytnúť spotrebiteľovi z úradnej povinnosti účinnú spravodlivú ochranu jeho práv až po podaní návrhu na exekúciu rozhodcovského rozsudku.

Po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom. Pritom medziiným skúma, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením (doložkou) o vykonateľnosti, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a či sú splnené všeobecné podmienky konania v zmysle § 103 OSP V štádiu exekučného konania, pri ktorom súd skúma, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučný titul nie sú v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), sa vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu. V tomto štádiu exekučný súd nevykonáva dokazovanie (ako procesnú činnosť súdu osobitne upravenú v ustanoveniach § 122 až § 124 OSP) - postačujúce je totiž, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených listín. Dokazovanie (vyžadujúce nariadenie pojednávania s možnosťou účasti oprávneného i povinného) v tejto časti exekučného konania neprichádza do úvahy aj z dôvodu, aby sa tým nezmaril účel exekúcie, o ktorej sa má povinný prvýkrát

dozvedieť až doručením upovedomenia o začatí exekúcie. K takému právnomu záveru dospel aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5 MCdo 11/2012 zo dňa 29.4.2013.

Súd má za to, že navrhovateľovi nemohla vzniknúť majetková škoda, akú si uplatňuje pre rozhodnutie súdu, ale výška, akú si uplatňuje, by mohla vzniknúť v prípade nezákonne vydaného rozhodnutia exekučného súdu, kde však pre vznik základu nároku musí byť nezákonné rozhodnutie zrušené. V tomto prípade navrhovateľ nepodal proti rozhodnutiu súdu žiadny opravný prostriedok za účelom zrušenia nezákonného rozhodnutia súdu. V takomto prípade by teda mohol byť daný jednak základ nároku a jednak príčinná súvislosť so škodou, ak vznikla. Pretože súd dospel k názoru, že na strane odporcu konajúceho cestou exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, vo veci sa ďalej nezaoberal ani výškou majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy, pretože nebol zistený právny základ a to zodpovednosť odporcu za škodu.

Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a/ protiprávny úkon resp. škodová udalosť, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody, d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel alebo nie). Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna (podľa § 3 ods. 2 zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť) čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 ústavy ("Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom").

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve a len týmto postupom. Teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

V tejto súvislosti súd uvádza, že škoda nemôže byť uplatnená v nejakej paušálnej čiastke, ale musí byť preukázaná, že práve pre nesprávny úradný postup došlo k výške škody, ktorá musí byť vyčíslená presne a musí byť preukázaná aj príčinná súvislosť, čo však navrhovateľ nepreukázal a ku škode neprodukoval ani žiadne dôkazy. Škodu charakterizuje v hypotetickej rovine a poukazuje na zvýšené pracovný výkony zamestnancov v súvislosti a podávaním sťažností a urgencií. K tomuto tvrdeniu súd uvádza, že pri použití výkladu, aký použil navrhovateľ, by si mohli žiadať náhradu škody od štátu aj podnikatelia v súvislosti napr. so zmenou legislatívy, v dôsledku ktorých musia vykonať ich zamestnanci pracovné výkony, ktoré predtým nevykonávali, pričom ich spôsobil štát svojou legislatívnou činnosťou. Takýto výklad, je podľa názoru súdu nesprávny a nepoužiteľný.

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu, uplatnený žalobou v tomto konaní, túto môže súd priznať s ohľadom na ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, s prihliadnutím najmä na a/osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Súd má za to, že tak, ako sú v zákone koncipované, tieto sa vzťahujú na poškodeného - fyzickú osobu, okrem písm. b/, podľa ktorého by mal súd prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo.

Nemajetková ujma nezávisí automaticky, len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci odôvodnení konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa súdu sa navrhovateľ snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite. O žiadosti o udelenie poverenie súdnemu exekútorovi bolo právoplatne rozhodnuté. Konštatovanie že vo veci išlo o prieťah nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať a ani nebol zistený. Súd ďalej poukazuje na to, že prípadné priznanie nemajetkovej ujmy navrhovateľovi by bolo v rozpore s ust. § 1 OSP podľa ktorého Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb, ako aj v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že práve navrhovateľ, ktorého základ jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie spotrebiteľských zmlúv a to na základe formulárových zmlúv a všeobecných zmluvných podmienok, ktoré obsahujú celý rad neprijateľných zmluvných podmienok, s cieľom v neprehľadnej, zložito formulovanými podmienkami s oslovením tej najzraniteľnejšej skupiny obyvateľstva, ktorá nemôže týmto zmluvnými podmienkami rozumieť, dosiahnuť zisk, sa domáha v dôsledku porušenia svojich práv súdnej ochrany a nemajetkovej ujmy. Z množstva exekučných konaní, ktoré sú vedené na všetkých súdoch Slovenskej republiky je súdu známe, že využíval práve rozhodcovské doložky a o jeho nárokoch rozhodovali rozhodcovské súdy, ktoré nerešpektovali ustanovenia právnej úpravy o ochrane spotrebiteľov a napriek ich povinnosti tieto skúmať, to nerobili a priznávali navrhovateľovi aj také plnenia, ktoré boli zjavne neplatné pre neprijateľné zmluvné podmienky. Je preto zarážajúce, že pri ochrane svojich práv sa striktnie domáha ochrany svojich práv a dôsledného dodržiavania zákona, ale vo svojich zmluvných vzťahoch so svojimi klientmi už taký dôsledný nebol. Naopak, jeho podnikateľskou činnosťou sa zaoberala aj Európska komisia, ktorá vo svojom liste, ktorý bol aj pripojený odporcom k jeho vyjadreniu, uvádza, že útvary Komisie v súvislosti s praktikami navrhovateľa a ďalšími nebankovými inštitúciami na trhu spotrebiteľských úverov slovenských spotrebiteľom, poukazujú na problémy v spojitosti s praktikami, ktoré sa týkajú skutočností, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Uviedol, že tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľom práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Uviedol, že jedným z osobitných aspektov je uplatňovanie nárokov zo strany nebankových inštitúcií, okrem iného prostredníctvom systematického využívania rozhodcovských orgánov, ktoré sa javia ako predpojaté, a v prípade ktorých sa zdá, že vôbec neuplatňujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa.

S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody súd návrhy navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedené na Okresnom súde Partizánske, pod č.k3C/113/2012, 3C/116/2012, 4C/77/2012, 5C/106/2012, 5C/108/2012, 5C/113/2012, 5C/121/2012, 6C/107/2012, 6C/111/2012, 6C/114/2012, 6C/116/2012, 6C/119/2012, 6C/122/2012 pod spisovou značkou 3C/113/2012 ako nedôvodné zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods. 1 OSP tak že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich neuplatnil, pričom z obsahu spisu ich vznik nevyplýva, preto súd dospel k záveru, že mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske na krajský súd v Trenčíne písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu, rozhodol senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier - § 221 ods. 1 O. s. p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.) - odvolacím dôvodom sú len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa jej splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.